

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316202321
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316202321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Bytové družstvo, Snina, so sídlom Budovateľská 2204, 069 01 Snina, IČO: 00 617 318, zastúpeného JUDr. Jánom Holotom, advokátom, so sídlom Komenského 2791/35, 069 01 Snina, proti žalovanej: T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX I., v konaní o zaplatenie 1.423,51 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 12.04.2017 č. k. 21C/74/2016-68 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku.
- II. Mení sa rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že stranám sporu sa náhrada trov prvoinštančného konania nepriznáva.
- III. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že cit.:

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.423,51 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania a to zo sumy 4.246,41 eur od 01.09.2014 do 30.09.2014, zo sumy 4.362,32 eur od 01.10.2014 do 31.10.2014, zo sumy 4.478,23 eur od 01.11.2014 do 30.11.2014, zo sumy 4.594,14 eur od 01.12.2014 do 31.12.2014, zo sumy 3.370,05 eur od 01.01.2015 do 31.01.2015, zo sumy 3.531,02 eur od 01.02.2015 do 28.02.2015, zo sumy 3.691,99 eur od 01.03.2015 do 31.03.2015, zo sumy 3.852,96 eur od 01.04.2015 do 30.04.2015, zo sumy 4.013,93 eur od 01.05.2015 do 31.05.2015, zo sumy 4.594,26 eur od 01.06.2015 do 30.06.2015, zo sumy 4.755,23 eur od 01.07.2015 do 31.07.2015, zo sumy 4.916,20 eur od 01.08.2015 do 31.08.2015, zo sumy 5.077,17 eur od 01.09.2015 do 30.09.2015, zo sumy 4.606,81 eur od 01.10.2015 do 31.10.2015 zo sumy 4.766,92 eur od 01.11.2015 do 30.11.2015, zo sumy 4.927,89 eur od 01.12.2015 do 31.12.2015, zo sumy 5.088,86 eur od 01.01.2016 do 31.01.2016, zo sumy 5.254,68 eur od 01.02.2016 do 29.02.2016, zo sumy 5.420,50 eur od 01.03.2016 do 31.03.2016 a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.“

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovenia § 154 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 29.03.1990, § 155 ods. 1 (správne má byť § 871 ods.1, pozn. odvolacieho súdu), § 671, § 696 ods. 2 a § 697 Občianskeho zákonníka, § 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. V odôvodnení uviedol, že v danej veci bolo preukázané, že na základe rozhodnutia o pridelení družstevného bytu a na základe dohody o odovzdaní a prevzatí bytu žalovanej zo dňa 29.03.1990 vzniklo jej právo osobného užívania družstevného bytu č. XX nachádzajúceho v bytovom dome J. na J. ulici XXXX/X v I.. V súvislosti so zmenou právnych predpisov žalovanej od 01.01.1992 vznikol nájom predmetného bytu. Žalovaná neuhrádzala nájomné a poplatky za služby spojené s nájmom bytu, pričom dlh ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 5.770,73 eura. Okrem žalovanej sumy 1.423,51 eura už o zvyšku dlhu bolo rozhodnuté v iných konaniach. V konaní mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná je jedinou nájomníčkou bytu č. XX nachádzajúceho sa v X. vchode na X. poschodí bytového domu J. na ul. J. XXXX/X v I.. Zdôraznil, že nájomná zmluva bola uzavretá platne, čo konštatoval aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23Co/254/2015 zo dňa 26.10.2016. Predmetom tohto sporu bolo zaplatenie sumy 1423,51 eura, čo zodpovedá úhradám za obdobie od 01.09.2014 do 28.02.2016 v zmysle doloženého prehľadu úhrad. Keďže žalovaná nepreukázala, že by dlh uhradila a žalobca preukázal svoje tvrdenia, súd prvej inštancie vyhovel žalobe. Dodal, že žalovaná sa s úhradou svojho dlhu dostala do omeškania, preto zároveň priznal žalobcovi poplatok z omeškania.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žalobca mal v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala odvolanie žalovaná. Namietala, že žalovaná suma za obdobie od 01.09.2014 do 10.02.2015 je premlčaná. Ide o sumu 785,58 eura + úroky z omeškania + 318 eur + iné poplatky. Zostávajúca suma 160,97 eura x 10 mesiacov + 2 mesiace sa rovná sume 1.941 eur. Zostávajúca suma 1941 eur bola uhradená platbou vo výške 1340 eur v 12. mesiaci 2014, platbou 631,33 eura v 9. mesiaci 2015 a platbou vo výške 0,86 eura v 10. mesiaci 2015. Nedoplatok 419,36 eura vykázaný v prehľade úhrad v máji 2015 za rok 2014 jej bol započítaný v zálohovom predpise platieb za rok 2015. Uviedla, že súdne poplatky vo výške 318 eur evidované v prehľade sú dávno premlčané a nemožno z nich počítať úroky z omeškania. Chýba zároveň doklad o aké poplatky ide. Pokiaľ ide o iné poplatky, aj tú chýba doklad. Uviedla, že je v hmotnej núdzi. Poberá príspevok na opatrovanie blízkej osoby ZŤP a stará sa o maloleté dieťa. Namietala, že súd sa v žiadnom konaní nezaoberal zápisnicou o dohode o osobnom užívaní bytu žalovanej. Podľa jej názoru táto dohoda nie je nájomnou zmluvou, ani v zálohovom predpise nie je stanovené žiadne nájomné. Na základe toho sa domnieva, že jej zmluva je bezodplatná. Ďalej namietala, že žaloba o zaplatenie 1423,51 eura je spísaná neoprávnenou osobou - advokátom JUDr. Jánom Holotom. Predložené splnomocnenie zo dňa 20.04.2017 nie je splnomocnením pre toto konanie, je to pracovná náplň advokáta na jeden deň 10.02.2015. Žalobca do dňa vyhlásenia rozsudku nepredložil platné splnomocnenie pre toto konanie. Argumentovala, že žaloba sa týka obdobia po rozvode a preto musia byť nanovo posúdené všetky podmienky - dohoda o užívaní bytu (nie je to nájomná zmluva), možnosť prípadných splátok, nulové príslušenstvo. Dodala, že žalobca nezaplatil súdny poplatok, nakoľko sa v spise nenachádza žiaden doklad o zaplatení 85 eur na poštovom úrade. Je tam len doklad, že ho má zaplatiť a spísaný list nejakej zamestnankyne súdu (bez podpisu) o tom, že vraj ho zaplatil. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhla žalobu zamietnuť.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej o premlčaní uviedol, že v danom prípade je premlčacia doba trojročná a preto v čase podania žaloby k premlčaniu pohľadávky nemohlo dôjsť. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej o úhradách predložil žalobca opätovne do spisu prehľad úhrad, vzťahujúci sa k bytu žalovanej. Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že platby ktoré vo svojom odvolaní uvádza žalovaná, sa týkajú dlhu za predchádzajúce obdobie. V čase podania žaloby bol dlh na nájomnom v tej výške, ako bol v žalobnom návrhu uplatnený. Odvolanie žalobkyne považoval za účelové. Žalovaná si naďalej neplní svoje povinnosti vyplývajúce z jej nájmu bytu a jej dlh k dnešnému dňu presahuje sumu 6 tisíc eur. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Poukázala na skutočnosť, že žalobca nemá vecnú legitímáciu, nakoľko nie je s ňou vo žiadnom vzťahu. Byť jej pridělilo Okresné stavebné bytové družstvo H. dňa 29.03.1990. Užíva ho na základe dohody o užívaní bytu, pričom k tejto dohode nebol nikdy vypracovaný dodatok ani príloha. Krajský súd v Prešove potvrdil, že predmetná dohoda o užívaní bytu je platná. Na základe uvedeného žiadala žalobu zamietnuť.

8. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca. K tvrdeniam žalovanej o nedostatku aktívnej legitímácie na jeho strane uviedol, že Bytové družstvo I. vzniklo odčlenením z Okresného stavebného bytového

družstva dňa 26.04.1991. OSBD následne zaniklo. Po novelizácii Občianskeho zákonníka v roku 1991 sa právo osobného užívania dňom 01.01.1992 zmenilo na nájom bytu. Žalovaná je nájomcom bytu č. XX. Ako vyplýva z LV č. XXXXX k. ú. I., vlastníkom uvedeného bytu je Bytové družstvo I.. Opätovne zdôraznil, že tvrdenia žalovanej sú účelové.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Na doplnenie a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza odvolací súd nasledovné:

12. V prejednávanej veci založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanej na zaplatenie 1.423,51 eura s príslušenstvom na skutkovom základe, že žalovaná ako nájomca bytu č. XX na X. poschodí, vchod č. X, súpisné číslo: XXXX/X na B. J. v I., neuhradila Bytovému družstvu I., ako vlastníkovi a prenajímateľovi bytu, nájomné a úhrady za zaplnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie od 01.09.2014 do 28.02.2016 vo výške 1.423,51 eura, čím porušila ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 671).

13. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že na základe rozhodnutia Okresného stavebného bytového družstva o pridelení družstevného bytu zo dňa 29.03.1990 vzniklo žalovanej právo na uzavretie dohody o prevzatí bytu do osobného užívania. V ten istý deň došlo medzi právnym predchodcom žalobcu, Okresným stavebným bytovým družstvom H. ako vlastníkom domu blok J. v I. na ul. J. a žalovanou ako členom družstva k uzavretiu dohody o odovzdaní a prevzatí bytu, predmetom ktorej bolo odovzдание družstevného bytu č. XX na X. poschodí, vchod č. X na ul. J. v I. do osobného užívania žalovanej. Ako vyplýva z Dohody o odovzdaní a prevzatí bytu (čl. 7 spisu), žalovaná sa zaviazala ako užívateľ bytu platiť úhradu za užívanie bytu, a to mesačne pozadu, najneskoršie do piateho dňa nasledujúceho mesiaca. Spoločne s úhradou za užívanie bytu sa žalovaná zaviazala platiť úhrady za služby, poskytovanie ktorých je spojené s užívaním bytu.

14. Podľa § 871 ods. 1 prechodných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom.

15. Odvolací súd konštatuje, že uvedené citované zákonné ustanovenie zaisťovalo všetkým dovtedajším užívateľom bytu zmenu osobného užívania bytu na nájom za podmienky, že toto právo vzniklo a trvalo ku dňu jeho účinnosti (k 01.01.1992). Podľa právnych predpisov platných pred vydaním zákona č. 509/1991 Zb., ktorým došlo k novelizácii Občianskeho zákonníka existoval striktný pridelovací systém, ktorý sa týkal prakticky všetkých bytov. Na to, aby občanovi vôbec mohlo vzniknúť právo užívania bytu, muselo najprv existovať rozhodnutie o pridelení bytu, na ktoré nadväzovala dohoda o odovzdaní a prevzatí bytu, ktorou sa proces konštituovania práva užívať byt zavŕšil, ako to bolo aj v prejednávanej veci.

16. Uvedené právo osobného užívania družstevného bytu žalovanej trvalo ku dňu 01.01.1992, kedy sa v zmysle ust. § 871 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmenilo na nájomný vzťah, pričom táto zmena nastala zo zákona a nevyžadovala si vykonanie žiadneho ďalšieho úkonu, napr. v podobe uzavretia novej nájomnej zmluvy k bytu.

17. Zo zákona sa tak právo osobného užívania bytu zmenilo na právo nájmu bytu, ktorého obsahom je okrem iného aj povinnosť nájomcu uhrádzať nájomné a poplatky za služby spojené s užívaním bytu. Námietačka žalovanej v odvolaní, že medzi ňou a žalobcom k uzavretiu nájomnej zmluvy nedošlo, bola preto nielen neopodstatnená, ale aj právne nedôvodná.

18. Pokiaľ žalovaná namietala, že v Dohode o odovzdaní a prevzatí bytu nebola určená výška nájomného, a preto je nájomná zmluva bezodplatná, ani táto odvolacia námietačka nie je dôvodná. Odvolací súd poukazuje na ust. § 696 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.1992 podľa ktorého spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis. V zmysle komentára k tomuto ustanoveniu v prípade nájmu družstevných bytov platí naďalej princíp nákladového typu nájomného. Jeho výška sa určuje tak, aby nájomné krylo všetky náklady spojené s prevádzkou a správou družstevného bytového fondu. Pravidlá a spôsob stanovenia výšky nájomného sú upravené v stanovách.

19. Podľa článku 42 ods. 6 stanov žalobcu výšku platieb, preddavkov a úhrad za plnenia a služby poskytované s nájmom a užívaním bytu družstvo stanoví podľa metodiky schválenej zhromaždením delegátov. Stanovenú výšku preddavkov a úhrad za plnenia a služby poskytované s nájmom a užívaním bytu schvaľuje predstavenstvo svojim uznesením. Zo stanov žalobcu je tak zrejmé, že výšku nájomného a výšku úhrady za užívanie bytu a za poskytované služby určuje predstavenstvo družstva a teda nemusí byť odsúhlasená po vzájomnej dohode v nájomnej zmluve.

20. Žalovaná ďalej v konaní namietala premlčanie dlhu na nájomnom a príslušenstve tohto dlhu. Ako aj uhradenie dlhu v časti, ktorý nebola premlčaná.

21. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie zo strany žalovanej námietačka premlčania vznesená nebola a súd sa ňou preto nezaoberal.

22. Podľa ustanovenia § 101 OZ platí, že pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V rozhodovanom prípade, keď žalobca uplatňuje nezaplatenie nájomného, neexistuje iná právna úprava, preto sa postupuje podľa tohto ustanovenia. Právo sa môže vykonať prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu. V zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej, na premlčanie súd prihliadne len na námietačku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Žalobca si uplatnil dlžné nájomné a úhrady za plnenia poskytované s nájmom bytu za obdobie od 01.09.2014 do 28.02.2016, pričom žalobca podal žalobu dňa 11.03.2016. Je teda zrejmé, že v čase podania žaloby neuplynula trojročná premlčacia doba ani vo vzťahu k pohľadávke za prvé uplatňované obdobie mesiaca september 2014.

23. Žalovaná v odvolaní poukazuje na uhradené sumy 1.340 eur v decembri 2014, 631,33 eura v septembri 2015 a 0,86 eura v októbri 2015.

24. Z obsahu žaloby a vyjadrení žalobcu vyplýva, že ten si vyčíslil žalovanú sumu na dlžnom nájomnom a na úhradách za plnenia poskytované s nájmom bytu voči žalovanej vo výške 1.423,51 eura za obdobie od 01.09.2014 do 28.02.2016 v zmysle ním doloženého Prehľadu platieb zo dňa 09.02.2017 (č. I. 41 spisu). Uvedená suma predstavuje rozdiel medzi sumou celkového dlhu na nájomnom a na úhradách za plnenia poskytované s nájmom bytu žalovanej voči žalobcovi vo výške 5.770,73 eura a časťami dlhu, ktoré sú žalované v konaniach na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/6/2014 (2.679,32 eura), sp. zn. 15C/132/2014 (965,61 eura), sp. zn. 6C/65/2016 (117,51 eura) a sp. zn. 10C/48/2016 (584,78 eura). Podľa žalobcom predložených mesačných zálohových platieb a úhrad za plnenia súvisiace s výkonom správy bola výška predpísanej úhrady za obdobia od 08/2014 do 12/2014 v sume 115,91 eura, za obdobie od 1/2015 do 12/2015 v sume 160,97 eura a za obdobie 1/2016 do 2/2016 v sume

165,82 eura. Porovnaním súm predpísaných zálohových platieb v Prehľade úhrad zo dňa 09.02.2017 a výšky mesačnej zálohovej platby v zálohových predpisoch, ktoré predložil žalobca je zrejmé, že tie sa neodlišujú. Podľa písomného vyjadrenia žalobcu sumy 1.340 eur a 631,33 eura boli uhradené bývalým manželom žalovanej v rámci konania sp. zn. 6C/6/2014, v obdobiach 12/2014 a 9/2015. Suma 0,86 eura bola uhradená v období 10/2015 a predstavuje úhradu od exekútora za vymoženú časť pohľadávky v konaní 6C/6/2014. Uvedené úhrady vyplývajú aj z Prehľadu úhrad zo dňa 09.02.2017, pričom dlžná pohľadávka bola ponížená o predmetné úhrady už v spomínaných obdobiach 12/2014, 9/2015 a 10/2015.

25. Odvolací súd musí konštatovať, že žalovaná pred prvoinštančným súdom na spochybnenie uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom neoznačila žiadne dôkazy, pričom bola riadne poučená podľa § 153 a § 154 CSP. Žiadne dôkazy žalovaná neoznačila ani pred odvolacím súdom.

26. V zmysle § 153 CSP sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávných účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas.

27. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

28. V zmysle § 366 CSP odvolateľ môže v odvolacom konaní uplatniť nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda v prvej inštancii nepredložené) iba v obmedzenom rozsahu a iba do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3).

29. Žalovaná v odvolaní namietala žalobcom uplatnené súdne a iné poplatky, vo vzťahu k skutočnosti, že chýba doklad, na základe ktorého ich žalobca žiada.

30. V zmysle vyššie uvedených výkladov ust. § 153 a § 366 CSP, ak odvolateľ vymedzí odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, právo na uvedenie prípadných novôt je podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov v prvoinštančnom konaní. Žalovaná sa však v odvolaní vôbec nezmieňuje o tom, prečo skutkové tvrdenia na svoju obranu vo vzťahu k žalobcom uplatňovanými súdnymi a inými poplatkami neuviedla počas konania na súde prvej inštancie, preto aj z tohto dôvodu nebolo možné v odvolacom konaní na tieto novoty (nové skutkové tvrdenia žalovanej prednesené až v odvolacom konaní) prihliadnuť.

31. Rovnako nie je dôvodný ani odvolací dôvod, podľa ktorého bola podaná žaloba neoprávnenou osobou, a teda advokát, ktorý konal za žalobcu, nemal oprávnenie takto konať. Odvolací súd uvádza, že žalobca v konaní predložil originál plnomocenstva, ktorý má náležitosti splnomocnenia vo veciach, kedy advokát opakovane v rôznych konaniach zastupuje toho istého účastníka. Zo splnomocnenia vyplýva, že štatutárny zástupcovia žalobcu splnomocnili právneho zástupcu na konanie vo všetkých právnych záležitostiach týkajúcich sa žalobcu, čím nepochybne boli vyvrátené odvolacie dôvody žalovanej o nedostatku splnomocnenia konať za žalobcu. Z výpisu Obchodného registra žalobcu vyplýva, že štatutárnym orgánom žalobcu je predseda ako aj podpredseda predstavenstva, ktorý splnomocnili advokáta na zastupovanie v konaní, pričom tento splnomocnenie prijal. Za družstvo koná pre právne úkony, na ktoré sa vyžaduje písomná forma, predseda a jeden člen predstavenstva, pričom aj táto podmienka bola v konaní splnená a preukázaná. Z týchto dôvodov boli vyhodnotené tieto odvolacie námietky ako nedôvodné.

32. Ani vo vzťahu namietanému nezaplateniu súdneho poplatku zo strany žalobcu neboli odvolacie námietky žalovanej dôvodné. Žalobca podal žalobu na súd dňa 11.03.2018. Podaním žaloby žalobcovi vznikla poplatková povinnosť (§ 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 b. v znení účinnom ku dňu

podania žaloby). Na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 85 eur bol žalobca vyzvaný výzvou zo dňa 17.03.2016, v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Žalobca v lehote stanovenej súdom vo výzve súdny poplatok 85 eur zaplatil, o čom práve svedčí Záznam o zložení zo dňa 11.04.2016 na č.I. 12 spisu, podľa ktorého dňa 30.03.2016 bola zložená platba na účet Slovenskej pošty vo výške 85 eur od platiteľa - žalobcu.

33. V odvolacom konaní nedospel odvolací súd k odlišnému záveru ako súd prvej inštancie, ani pokiaľ ide o dlh žalovanej na nájomnom a úhradách za plnenia poskytované s nájmom bytu. Žalovaná ako nájomca bytu je povinná v zmysle § 671 ods. 1 a § 696 ods. 2 Občianskeho zákonníka uhradiť dlh na nájomnom a na úhradách za plnenia poskytované s nájmom bytu, vyčíslený vo výške 1.423,51 eura za obdobie od 01.09.2014 do 28.02.2016 a preto súd prvej inštancie žalobe žalobcu správne vyhovel.

34. Odvolací súd považoval odvolacie námietky žalovanej za nedôvodné a preto rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Zákon však upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania, a to v podobe ust. § 257 CSP.

38. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

39. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (pozri Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autorov Štefček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., C. H. BECK 2016, str. 942).

40. Odvolací súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa príjmové a sociálne pomery žalovanej, ktorá je dlhodobo nezamestnaná, nemá žiaden príjem, poberá opatrovateľský príspevok vo výške 66,80 eura mesačne, je odkázaná na výživu svojho bývalého manžela a stará sa o matku, ktorá je ZŤP dôchodkyňou. Zaplatením trov konania by žalovaná bola vystavená nepriaznivej životnej situácii a uhradenie trov konania by vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mohlo viesť k existenčným problémom. Na strane druhej nepriznaním trov konania žalobcovi ako obchodnej spoločnosti by jeho majetková situácia nebola výrazným spôsobom dotknutá. Možno preto od žalobcu spravodlivo žiadať, aby si vzniknuté trovy konania hradil sám.

41. Uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho dôvodu sú dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu.

42. Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že stranám sporu sa náhrada trov prvoinstančného konania nepriznáva.

43. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 257 CSP. Vzhľadom k sociálnej situácii žalovanej, ktorá síce nemala v odvolacom konaní úspech, dospel k záveru, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v odvolacom konaní, aby nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania žalobcovi, ktorý bol úspešný. Odvolací súd rovnako ako pri trovách prvoinstančného konania zohľadnil sociálnu situáciu žalovanej, ako aj to, že rozhodnutie sa nemôže podstatným spôsobom negatívne prejavíť na majetkovej sfére žalobcu ako obchodnej spoločnosti.

44. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).